

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขแปด

กระบวนการ

Jeff Pippenger

2023-12-03

ในปีที่สามแห่งรัชกาลเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์
เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมากรุงเยรูซาเล็มและล้อมเมืองนั้นไว้
และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ไว้ในมือของท่าน
พร้อมกับภวชนบางส่วนจากพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งท่านได้นำไปยังแผ่นดินชินาร์
ไปยังนิเวศแห่งพระของท่าน และท่านได้นำภวชนเหล่านั้นเข้าไปไว้ในคลังทรัพย์แห่งพระของท่าน ดาเนียล
1:1, 2

พระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์เป็นพระธรรมเล่มเดียวกัน
และแนวคำพยากรณ์เดียวกันที่ถูกนำเสนอไว้ในพระธรรมดาเนียลก็ถูกหยิบยกขึ้นมาอีกในพระธรรมวิวรณ์ วิว
รณ์ของพระเยซูคริสต์เป็นตัวแทนของข่าวสารคำพยากรณ์สุดท้ายซึ่งถูกเปิดเผยออกก่อนเวลาการทดลองจะสิ้นสุดลงเพียงไม่นาน

ความจริงทั้งหลายซึ่งในอดีตได้ถูกเข้าใจอย่างถูกต้องจากพระธรรมวิวรณ์
แต่ได้ถูกปิดผนึกไว้โดยธรรมนิยมและประเพณี ยังคงเป็นความจริงอยู่
และในวันนี้ความจริงเหล่านั้นกำลังถูกเปิดเผยอีกครั้งโดยสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์
และบัดนี้ความจริงเหล่านั้นกำลังสำแดงให้เห็นถึงความสำเร็จลุล่วงอันสมบูรณ์ของตน.

ความจริงทั้งหลายซึ่งในอดีตได้ถูกเข้าใจอย่างถูกต้องจากพระธรรมดาเนียล
แต่ได้ถูกปิดผนึกไว้ด้วยธรรมนิยมและประเพณี ยังคงเป็นความจริงอยู่
และในวันนี้ความจริงเหล่านั้นกำลังถูกแกะผนึกอีกครั้งโดยสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์
และบัดนี้ความจริงเหล่านั้นกำลังสำแดงให้เห็นถึงความสำเร็จอันครบถ้วนสมบูรณ์ของตนเอง

ดาเนียลเป็นเพียงหนังสือเล่มแรกในบรรดาหนังสือสองเล่มที่เป็นตัวแทนของวิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์

เยโฮยาคิมเป็นสัญลักษณ์ของการทรงเสริมกำลังแก่ข่าวสารแรกในขบวนการปฏิรูป
เขายังเป็นสัญลักษณ์ของพันธสัญญาด้วย
เพราะการเปลี่ยนชื่อนั้นในเชิงพยากรณ์ซึ่งบ่งถึงการเริ่มต้นของความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา ความสัมพันธ์แห่ง
พันธสัญญาซึ่งพระเจ้าทรงเข้าสู่กับชนชาติหนึ่งซึ่งก่อนหน้านี้มิได้เป็นชนชาติแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า
เริ่มต้นขึ้นเมื่อมีการทรงเสริมกำลังแก่ข่าวสารแรก

ซึ่งเมื่อก่อนนั้นมิใช่ชนชาติหนึ่ง แต่บัดนี้เป็นชนชาติของพระเจ้าแล้ว; ซึ่งเมื่อก่อนยังมีได้รับพระเมตตา
แต่บัดนี้ได้รับพระเมตตาแล้ว 1 เปโตร 2:10

สัญลักษณ์ของการเปลี่ยนชื่อนั้น ซึ่งเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา
ได้รับการสถาปนาไว้โดยการที่ชื่อของอับรามถูกเปลี่ยนเป็นอับราฮัม ชื่อของซารายถูกเปลี่ยนเป็นซาราห์
ชื่อของยาโคบถูกเปลี่ยนเป็นอิสราเอล และชื่อของซาลูถูกเปลี่ยนเป็นเปาโล ยังมีพยานอื่น ๆ
อีกถึงสัญลักษณ์นี้ แต่ในบทที่หนึ่งของดาเนียล ชื่อของดาเนียลถูกเปลี่ยนเป็นเบลเทชซาร์
และชื่อของฮานันยาห์ถูกเปลี่ยนเป็นชัตรัค ชื่อของมีซาเอลเป็นเมซาค และชื่อของอาซาริยาห์เป็นอาเบเดนเนโก

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จเข้าสู่ความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญากับชนชาติหนึ่ง พระองค์ก็กำลังเสด็จผ่านพันธสัญญาเดิมไปพร้อมกันด้วย เยโฮยาคิมเป็นตัวแทนของชนชาติแห่งพันธสัญญาที่กำลังถูกผ่านไป ส่วนดาเนียล ฮานันยาห์ มีซาเอล และอาซาริยาห์ เป็นตัวแทนของชนชาติแห่งพันธสัญญาที่กำลังได้รับการทรงเลือกในเวลานั้น เมื่อผู้คนเข้าสู่ความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาแล้ว พวกเขาขอมอบทดสอบว่าพวกเขาจะรักษาเงื่อนไขแห่งพันธสัญญานั้นไว้หรือไม่ การทดสอบนั้นแสดงออกโดยการกระทำคือการรับประทาน

อาดัมและเอวาล้มเหลวในการทดสอบด้วยการกระทำแห่งการกิน และเมื่อพระเจ้าทรงเริ่มเข้าสู่พันธสัญญากับชนชาติที่ทรงเลือกเป็นครั้งแรก พระองค์ได้ทรงเริ่มความสัมพันธ์นั้นด้วยการทดสอบพวกเขาด้วยมานา ในที่สุดอิสราเอลโบราณก็ล้มเหลวในการทดสอบนั้น แต่ในการทำเช่นนั้น พวกเขาได้ให้ข้ออ้างครั้งแรกและพยายามแรกถึงความจริงที่ว่า การทดสอบแห่งพันธสัญญามีใช่การทดสอบเพียงครั้งเดียว หากแต่เป็นกระบวนการแห่งการทดสอบ โดยการทดสอบครั้งที่สิบ พวกเขาถูกกำหนดให้ตายในถิ่นทุรกันดารตลอดสี่สิบปีถัดไป แล้วพระเจ้าทรงเข้าสู่พันธสัญญากับโยชูวาและคาเลบ จึงเป็นพยานว่า เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเข้าสู่พันธสัญญากับชนชาติที่ทรงเลือก พระองค์ก็กำลังทรงผ่านพันธสัญญาเดิมด้วย ในวาระสิ้นสุดของอิสราเอลโบราณ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณด้วยนั้น กระบวนการทดสอบครั้งสุดท้ายสำหรับอิสราเอลโบราณ ก็คือกระบวนการทดสอบครั้งแรกสำหรับอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ และสิ่งนี้ได้ถูกสำแดงไว้ในฐานะขมขื่นจากสวรรค์ ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบไว้แล้วโดยมานาในการทดสอบแห่งพันธสัญญาครั้งแรก

ในกระบวนการทดสอบนั้น ซึ่งเป็นทั้งกระบวนการทดสอบแรกและกระบวนการทดสอบสุดท้าย พระเยซูทรงชี้ให้เห็นถึงการทดสอบเรื่องพระปึงจากสวรรค์ เมื่อพระองค์ตรัสว่าบรรดาผู้ที่เป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ต้องกินเนื้อของพระองค์และดื่มโลหิตของพระองค์ พระองค์ทรงสูญเสียสาวกในการนำเสนอครั้งนั้นมากกว่าครั้งใด ๆ ตลอดพันธกิจของพระองค์ ความขัดแย้งครั้งนั้นในพันธกิจของพระองค์เป็นจุดสูงสุดของภาพประกอบแห่งกระบวนการทดสอบตามพันธสัญญา และซิสเตอร์ไวท์ได้กล่าวถึงเหตุการณ์นั้นอย่างละเอียดในหนังสือ *The Desire of Ages* ซึ่งชื่อบทคือ "The Crisis in Galilee" ชื่ออากาลีลีมีความหมายว่า "บานพับ" หรือ "จุดหักเห" และในบทนั้น นางได้อธิบายว่าเหตุใดเหล่าสาวกจึงหันเหไปจากพระองค์ พวกเขาปฏิเสธที่จะประยุกต์ใช้คำพยานของพระองค์ เกี่ยวกับข้อกำหนดให้กินเนื้อของพระองค์และดื่มโลหิตของพระองค์ด้วยระเบียบวิธีเชิงพยากรณ์ที่ถูกต้อง นางชี้ให้เห็นว่าพวกเขายึดถือขนบธรรมเนียมและประเพณีของแนวคิดเชิงพยากรณ์ที่ซาตานได้ปลูกฝังไว้ในความเข้าใจพระคัมภีร์ของอิสราเอลโบราณ ความเข้าใจผิดเหล่านั้นได้จัดทำให้พวกเขา

ซึ่งตามที่พวกเขาคิดว่าเป็นข้ออ้าง

ในการตีความพระดำรัสของพระองค์ตามตัวอักษรแทนที่จะตีความฝ่ายจิตวิญญาณ นางยังชี้ให้เห็นด้วยว่า เมื่อบรรดาผู้ที่ "หัน" ไปจากพระเยซู (Galilee) ซึ่งถูกระบุไว้ในยอห์นบทที่หก (ยอห์น 6:66) ได้จากไปแล้ว พวกเขาก็มิได้ดำเนินกับพระองค์อีกต่อไปเป็นนิตย์

ดังเช่นกระบวนการทดสอบแห่งพันธสัญญาครั้งแรกและครั้งสุดท้ายของอิสราเอลโบราณ เราพบว่าเมื่อพระเจ้าทรงเข้าสู่ความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญากับชนชาติที่ทรงเลือก พระองค์ก็กำลังทรงผ่านพันธสัญญาเดิมไปพร้อมกันด้วย

เรายังพบอีกว่าพระองค์ทรงทดสอบชนชาตินั้น มิใช่ด้วยการทดสอบเพียงครั้งเดียว หากแต่ด้วยกระบวนการแห่งการทดสอบ เรายังเห็นอีกว่ากระบวนการแห่งการทดสอบนั้นถูกเป็นภาพแทนด้วยสิ่งซึ่งต้องรับประทาน เรายังพบอีกว่าอาหารนั้นเป็นภาพแทนพระวณะของพระเจ้า และการทดสอบนั้นเกี่ยวข้องกับทางเลือกว่าจะรับประทานอาหารสองประเภทใด เราจะรับประทานจากต้นไม้มาก่อนที่พระเจ้าได้ตรัสว่าเรารับประทานได้ หรือเราจะรับประทานจากต้นไม้นั้นซึ่งเราได้รับข้อห้ามมิให้รับประทาน? เรายังพบอีกว่าการเลือกว่าจะรับประทานสิ่งใดนั้นรวมถึงการทดสอบด้วยว่าเราจะรับประทานอาหารที่ถูกถวายให้มันอย่างไรด้วย

เมื่อสิ้นสุดยุคของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ ในสมัยแห่งขบวนการมิลเลอไรต์ ชาวสารแรกได้รับการเสริมฤทธิ์อำนาจเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ที่นั่น เยโฮยาคิมเป็นภาพแทนของพวกโปรเตสแตนต์ซึ่งในเวลานั้นกำลังถูกนำไปสู่บาบิโลนเพื่อจะกลายเป็นบุตรสาวของนาง พวกเขาได้เผชิญกับบททดสอบเมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบลงมา และมีหนังสือเล่มเล็กที่เปิดอยู่ในมือของเขา เช่นเดียวกับที่เยโฮยาคิมกบฏต่อข้อเรียกร้องของเนบูคัดเนสซาร์ และภายหลังถูกนำไปสู่การเป็นเชลย พวกโปรเตสแตนต์ก็ปฏิเสธที่จะกินอาหารในมือของทูตสวรรค์ ด้วยเหตุแห่งประเพณีและธรรมเนียมที่พวกเขาำติดตัวออกมาจากยุคมิดันั้น.

เมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิของปี 1844 กระบวนการทดสอบได้มาถึง “จุดหักเห” สำหรับเยโฮยาคิมและพวกโปรเตสแตนต์ และดังเช่นในกระบวนการทดสอบครั้งแรกของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ พวกเขาก็ “หันกลับ” และไม่ดำเนินกับพระเยซูอีกต่อไป ในประวัติศาสตร์นั้น ดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซารียาห์ เป็นตัวแทนของพวกมิลเลอไรต์ ผู้ซึ่งเลือกที่จะกินหนังสือเล่มน้อยนั้น ซึ่งหวานในปากของพวกเขา แต่กลายเป็นขมในท้องของพวกเขา

หากเรานับรวมอาดัมและเอวาด้วย เราก็มีพยานคลาสสิกสี่ประการว่าการทดสอบนั้นถูกแทนไว้โดยการกระทำแห่งการกิน เรามีพยานเชิงพยากรณ์หลายประการ ซึ่งล้วนมีลักษณะจำเพาะของผู้ต้นและผู้ปลาย พยานแห่งการทดสอบเรื่องมานนาเป็นพยานแรก และการทดสอบเรื่องขนมปังจากสวรรค์นั้นเป็นทั้งการทดสอบแรกสำหรับอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ ขณะเดียวกันก็เป็นพยานสุดท้ายสำหรับอิสราเอลโบราณด้วย การทดสอบเรื่องหนังสือเล่มน้อยเป็นทั้งประการแรกและประการสุดท้าย นั่นคือจุดสิ้นสุดแห่งการพเนจรของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณในฐานะคริสตจักรในถิ่นทุรกันดาร และเป็นประการแรกของบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเลือกให้เป็นประชากรของพระเจ้ากลุ่มสุดท้ายที่มีนามเรียกเฉพาะ มิลเลอไรต์เป็นจุดเริ่มต้นของประชากรของพระเจ้าที่มีนามเรียกเฉพาะ ซึ่งจะต้องได้รับการระบุว่าพวกเขาแท้ของโปรเตสแตนต์ มีพยานหลายประการถึงกระบวนการแห่งการทดสอบซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อชาวสารแรกได้รับการเสริมฤทธิ์⁴

ในกระบวนการแห่งการทดสอบเหล่านั้น จะมี “จุดหักเห” มาถึง ซึ่งเป็นจุดที่สาวกเกือบทั้งหมดหันหลังจากไป ในคำพยานของโยชูวาและคาเลบ ชนอิสราเอลทั้งหมดหันกลับและแสวงหาที่จะกลับไปยังอียิปต์ ในคริสตจักรแห่งกาลิลี สาวกส่วนใหญ่หันหลังจากไป เพราะพระเยซูทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา “จุดหักเห” ซึ่งถูกเป็นภาพแทนไว้ ณ ตอนปลายของกระบวนการทดสอบนั้น ก็ได้รับการแสดงเป็นภาพประกอบไว้ ณ ตอนต้นของกระบวนการทดสอบด้วยเช่นกัน เมื่อมานาถูกประทานแก่ชนอิสราเอลโบราณเป็นครั้งแรก ก็มีบางคนที่ยื่นหน้าไปจากคำสั่งนั้นในทันที ในพิธีบัพติศมาของพระคริสต์ พระองค์ทรงหันจากไปและเสด็จเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร

ซิสเตอร์ไว้ที่ใช้สัญลักษณ์ของจุดหักเหอย่างให้ความกระจ่างยิ่งนัก

“มีช่วงเวลาบางช่วงซึ่งเป็นจุดหักเหในประวัติศาสตร์ของบรรดาประชาชาติและของคริสตจักร
ในพระญาณสอดส่องของพระเจ้า เมื่อวิกฤตการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้มาถึง
ความสว่างสำหรับกาลเวลานั้นก็จะถูกประทานให้ หากได้รับไว้ ก็จะมีควมก้าวหน้าฝ่ายจิตวิญญาณ;
หากถูกปฏิเสธ ความเสื่อมถอยฝ่ายจิตวิญญาณและความอับปางก็จะติดตามมา
องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดเผยไว้ในพระวาทะของพระองค์ถึงงานเชิงรุกของชาวประเสริฐ
ดั่งที่ได้ดำเนินมาแล้วในอดีต และจะดำเนินต่อไปในอนาคต ตราบจนถึงความขัดแย้งครั้งสุดท้าย
เมื่อบรรดาอำนาจของซาตานจะเคลื่อนไหวอันน่าอัศจรรย์เป็นครั้งสุดท้าย จากพระวาทะนั้น เราเข้าใจได้ว่า
บัดนี้กำลังต่าง ๆ
กำลังทำงานอยู่ซึ่งจะนำเข้าสู่ความขัดแย้งยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายระหว่างความดีและความชั่ว—ระหว่างซาตาน
เจ้าแห่งความมืด กับพระคริสต์ องค์เจ้าแห่งชีวิต
แต่ชัยชนะที่กำลังจะมาถึงสำหรับมนุษย์ทั้งหลายผู้รักและยำเกรงพระเจ้านั้น แนนอนมั่นคงพอ ๆ
กับที่พระที่นั่งของพระองค์ได้รับการสถาปนาไว้ในสวรรค์” Bible Echo, August 26, 1895.

เมื่อมานาถูกประทานแก่ชนชาติอิสราเอลโบราณเป็นครั้งแรก
แสงสว่างสำหรับประวัติศาสตร์นั้นก็ได้รับการประทานให้แล้ว ณ การรับบัพติศมาของพระคริสต์
แสงสว่างสำหรับประวัติศาสตร์นั้นก็ได้รับการประทานให้แล้ว ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840
แสงสว่างสำหรับประวัติศาสตร์นั้นก็ได้รับการประทานให้แล้ว
จุดหักเหแต่ละจุดนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของกระบวนการแห่งการทดสอบ
ซึ่งในที่สุดจะสิ้นสุดลงที่จุดหักเหอีกจุดหนึ่ง เมื่อชนชาติแห่งพันธสัญญาเดิมหันเหไป
และไม่ดำเนินกับพระคริสต์อีกต่อไป

เพราะกระบวนการทดลองอันหลากหลายเหล่านี้เป็นตัวแทนทั้งของกระบวนการทดลองสำหรับประชากรแห่งพันธสัญญาเดิม และสำหรับประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่ด้วย จึงมีบทสรุปของกระบวนการทดลองอยู่สองประการ
บทสรุปของกระบวนการทดลอง

และดังนั้นจึงเป็นจุดหักเหสุดท้ายสำหรับพวกโปรเตสแตนต์ในประวัติศาสตร์ขบวนการมิลเลอไรต์
คือฤดูใบไม้ผลิปี 1844 บทสรุปของกระบวนการทดลอง (ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1844)
หรือจุดหักเหสำหรับพวกมิลเลอไรต์เอง เกิดขึ้นภายหลังจุดหักเหสำหรับอดีตประชากรของพระเจ้า

ในประวัติของพระคริสต์ กระบวนการแห่งการทดสอบถูกระบุไว้โดยการที่พระองค์ทรงชำระพระวิหารสองครั้ง
ครั้งหนึ่งในตอนต้นแห่งพันธกิจของพระองค์ และอีกครั้งหนึ่งในตอนสิ้นสุดแห่งพันธกิจของพระองค์

“เมื่อพระเยซูทรงเริ่มต้นพันธกิจสาธารณะของพระองค์
พระองค์ทรงชำระพระวิหารให้พ้นจากการลบล้างอันเป็นการหมิ่นประมาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์
และท่ามกลางพระราชกิจช่วงสุดท้ายของพระองค์ ก็มีการชำระพระวิหารเป็นครั้งที่สองฉะนั้น
ในงานสุดท้ายเพื่อการเตือนโลก ก็มีการทรงเรียกคริสตจักรทั้งหลายอยู่สองครั้งที่แตกต่างกัน
ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองคือ ‘บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว
เพราะว่านางได้กระทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันเกิดจากการล่วงประเวณีของนาง’
(วิวรณ์ 14:8) และในเสียงร้องอันดังของข่าวสารทูตสวรรค์องค์ที่สาม ก็ได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสว่า
‘ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนครนั้น เพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนในบาปของนาง
และเพื่อเจ้าจะไม่ต้องรับภัยพิบัติของนาง เพราะว่าบาปของนางสูงขึ้นถึงฟ้าสวรรค์แล้ว
และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง’ (วิวรณ์ 18:4, 5).” Selected Messages, book 2, 118.

กระบวนการทดสอบแห่งการชำระพระวิหารทั้งสองครั้งของพระคริสต์นั้นสอดคล้องกับมาลาคีย์บทที่สาม
ในงานเขียนของพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

“ในการชำระพระวิหารให้สะอาดจากบรรดาผู้ซื้อและผู้ขายของโลก พระเยซูทรงประกาศพันธกิจของพระองค์ในการชำระจิตใจให้พ้นจากมลทินแห่งบาป—จากมลทินที่รบกวนฝ่ายโลก ราคะตัณหาอันเห็นแก่ตัว นิสัยชั่วร้ายที่ทำให้จิตวิญญาณเสื่อมทราม มาลาคีย์ 3:1–3 ถูกอ้างอิง” ผู้ทรงฟังปรารภนาแห่งยุคสมัย, 161.

การชำระประชากรของพระเจ้าให้สะอาดเป็นภาพแทนของกระบวนการทดสอบซึ่งได้รับการระบุแล้วแล้วว่าเกี่ยวข้องกับแนวคำพยากรณ์หลายสาย การอ้างอิงทุกประการ ตั้งแต่อาดัมและเอวาจนถึงประวัติศาสตร์ของกลุ่มมิลเลอไรต์ ล้วนเป็นภาพแทนของการชำระคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันให้สะอาด

“ในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ พันธสัญญาของพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ผู้รักษาพระบัญญัติทั้งหลาย จะต้องได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่” Review and Herald, February 26, 1914.

กระบวนการชำระของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นการกล่าวอ้างถึงครั้งแรกในพระธรรมดาเนียล ซึ่งเป็นพระธรรมเล่มแรกในบรรดาพระธรรมสองเล่มที่ร่วมกันเป็นภาพแทนของวิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ที่ถูกเปิดผนึกออกในเวลาไม่นานก่อนที่ระยะเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์จะสิ้นสุดลง กระบวนการชำระของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันยังถูกนำเสนอในฐานะกระบวนการประทับตราด้วยเมื่อข่าวสารแรกแห่งกระบวนการชำระและประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเริ่มต้นขึ้นในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 นั้นเป็นจุดเปลี่ยนสำหรับคริสตจักรและสำหรับโลก ในวิวรณ์บทที่สิบแปด หุตสวรรค์องค์ซึ่งทำให้โลกสว่างไสวด้วยรัศมีของตนก็ได้มาถึงในเวลานั้น กระนั้น ในวิวรณ์สิบแปด หุตสวรรค์องค์นั้นมิได้ถูกนำเสนอว่ามีสิ่งใดสำหรับกินอยู่ในมือของเขา—แต่สิ่งนั้นอยู่ที่นั่น หนังสือเล่มนั้นอยู่ที่นั่น ผู้ที่เลือกจะกินระเบียบวิธีที่ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้พรรณนาไว้ว่าเป็น “บรรทัดต่อบรรทัด” ย่อมสามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย

โดยการวาง “บรรทัดซ้อนบรรทัด” เราเข้าใจว่าเมื่อพระคริสต์เสด็จลงมาในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 พระองค์ก็ทรงมี “หนังสือม้วนเล็ก” ด้วย ซึ่งได้ถูกแทนไว้ว่าเป็น “มานา” คือ “อาหารจากสวรรค์” และ “หนังสือม้วนเล็ก” แต่ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ประชากรที่ทรงเลือกไว้แต่เดิม ซึ่งมีเยโฮยาคิมเป็นสัญลักษณ์ ได้เลือกที่จะยึดมั่นในขนบธรรมเนียมและประเพณีของอิตเวนต์สท์ และแล้วก็เริ่มต้นการเดินทางสู่การเป็นเชลยของบาบิโลน ซึ่งจะครบถ้วนสมบูรณ์เมื่อถึงกฤษฎาหมายวันอาทิตย์

“บัดนี้มิมีคำกล่าวที่ข้าพเจ้าได้ประกาศหรือว่า นครนิวยอร์กจะถูกกวาดล้างไปด้วยคลื่นยักษ์น้ำทะเล? เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เคยกล่าวเลย ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า เมื่อข้าพเจ้ามองดูอาคารใหญ่โตที่กำลังก่อสร้างขึ้น ณ ที่นั้น ขึ้นแล้วขึ้นเล่า ข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘จะมีเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวเพียงใดเกิดขึ้น เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลุกขึ้นเพื่อทรงเขย่าแผ่นดินโลกอย่างน่าสะพรึงกลัว! แล้วถ้อยคำในวิวรณ์ 18:1–3 จะสำเร็จเป็นจริง’ วิวรณ์บทที่สิบแปดทั้งบทเป็นคำเตือนถึงสิ่งที่จะมาถึงเหนือโลก แต่ข้าพเจ้าไม่ได้รับความกระจ่างเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับนครนิวยอร์ก นอกจากว่าข้าพเจ้าทราบว่ สักวันหนึ่งอาคารใหญ่โต ณ ที่นั้นจะถูกโค่นลงด้วยการพลิกกลับและการคว่ำลงแห่งฤทธานุภาพของพระเจ้า จากความสว่างที่ประทอนแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าความพินาศอยู่ในโลกแล้ว พระวณะเพียงคำเดียวจากองค์พระผู้เป็นเจ้า การทรงแต่ต้องเพียงครั้งเดียวด้วยฤทธานุภาพอันทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ แล้วสิ่งก่อสร้างมหึมาเหล่านี้ก็จะพังทลายลง เหตุการณ์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นซึ่งความน่าสะพรึงกลัวของมันนั้นเราไม่อาจจินตนาการได้” Review and Herald, July 5, 1906.

เมื่อ "อาคารใหญ่โต" ของ "นครนิวยอร์ก" ถูก

"เหวี่ยงล้มลงด้วยการพลิกกลับและคว่ำลงแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้า" ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

แสงสว่างของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดได้ส่องเต็มทั่วทั้งแผ่นดินโลก

“มีห้วงเวลาบางช่วงซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนในประวัติศาสตร์ของประชาชาติทั้งหลายและของคริสตจักร ในการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า เมื่อวิกฤตการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้มาถึง ความสว่างสำหรับกาลเวลานั้นก็จะถูกประทานให้ หากได้รับไว้ ก็จะเกิดความก้าวหน้าฝ่ายจิตวิญญาณ แต่หากถูกปฏิเสธ ความเสื่อมถอยฝ่ายจิตวิญญาณและความอับปางก็จะติดตามมา” Bible Echo, August 26, 1895.

เมื่อความสว่างแห่งทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดมาถึงในวันที่ 11 กันยายน 2001

บรรดาผู้ที่รับความสว่างนั้นก็เจริญก้าวหน้าฝ่ายจิตวิญญาณ

ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธความสว่างนั้นก็เสื่อมถอยลงฝ่ายจิตวิญญาณ

และเริ่มต้นการเดินทางแห่งการกบฏของตนต่อไปสู่จุดหักเหสุดท้ายของพวกเขา คือกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่ง ณ

ที่นั่นพวกเขาได้ทำลายความเชื่อที่ตนประกาศตลอดกาลในฐานะผู้ส่งสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ผู้ที่อยู่ในกาลิลีซึ่งหันหลังและไม่ดำเนินไปกับพระคริสต์อีกต่อไปใน ยอห์น 6:66

ก็กำลังหันหนีจากความสว่างที่ได้มาถึงเป็นครั้งแรกในการรับบัพติศมาของพระองค์

ซึ่งเป็นจุดที่ข่าวสารแรกแห่งประวัติศาสตร์แห่งการทดสอบนั้นได้รับการเสริมกำลัง ในดาเนียลบทที่หนึ่ง

มีการแสดงให้เห็นผู้กราบไหว้สองชนชั้นในประวัติศาสตร์เมื่อข่าวสารแรกได้รับการเสริมกำลัง

เยโฮยาคิมเป็นตัวแทนของผู้ที่ทำลายความเชื่อ ส่วนดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์

เป็นตัวแทนของผู้สัจย์ซื่อ

ในปีที่สามแห่งรัชกาลเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์
เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมาถึงกรุงเยรูซาเล็มและล้อมเมืองนั้นไว้
และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ไว้ในมือของพระองค์
พร้อมด้วยส่วนหนึ่งของภากษณะจากพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ได้นำไปยังแผ่นดินชินาร์
เข้าไปในนิเวศของพระของพระองค์ และได้นำภากษณะเหล่านั้นเข้าไปไว้ในคลังสมบัติของพระของพระองค์
แล้วกษัตริย์ได้ตรัสสั่งอัชเปเนส หัวหน้าขันทีของพระองค์ ให้คัดนำบางคนจากชนชาติอิสราเอล
จากเชื้อสายกษัตริย์และจากพวกเจ้านาย คือคนหนุ่มผู้ไม่มีตำหนิ แต่รูปร่าง ชำนาญในสรรพปัญญา
รอบรู้ในความรู้ มีความเข้าใจในวิทยาการ
และเป็นผู้ที่มีความสามารถพอจะยืนอยู่ในราชสำนักของกษัตริย์ได้
และผู้ซึ่งเขาทั้งหลายจะสอนหนังสือและภาษาของชาวเคลเดียได้
และกษัตริย์ทรงกำหนดเสบียงประจำวันจากอาหารของกษัตริย์ และจากเหล้าองุ่นที่พระองค์ทรงดื่ม
เพื่อเลี้ยงดูเขาทั้งหลายตลอดสามปี เพื่อว่าเมื่อครบกำหนดนั้นแล้ว เขาทั้งหลายจะได้เข้าเฝ้ากษัตริย์
ในหมู่คนเหล่านี้มีบางคนจากบุตรหลานแห่งยูดาห์ คือดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์
หัวหน้าขันทีได้ตั้งชื่อใหม่ให้แก่เขาทั้งหลาย คือให้ชื่อดาเนียลว่าเบลเทชซาร์
และให้ชื่อฮานันยาห์ว่าชดรัก และให้ชื่อมิชาเอลว่าเมซาค และให้ชื่ออาซาริยาห์ว่าอาเบดเนโก
แต่ดาเนียลได้ตั้งใจแน่วแน่ในใจว่า เขาจะไม่กระทำตนให้เป็นมลทินด้วยอาหารส่วนของกษัตริย์
หรือด้วยเหล้าองุ่นที่กษัตริย์ทรงดื่ม เพราะฉะนั้นท่านจึงทูลขอต่อหัวหน้าขันทีว่า
ขออย่าให้ท่านต้องกระทำตนให้เป็นมลทินเลย ดาเนียล 1:1-8

ดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์เป็นบุตรแห่งยูดาห์ พวกเขาถูกทำให้เป็นชนที่
ด้วยเหตุนี้จึงเป็นตัวแทนของชนรุ่นสุดท้ายแห่งแอ็ดเวนติสม์ เนบูคัดเนสซาร์ดังเช่นกษัตริย์โบราณจำนวนมาก
ได้ให้ตอนยาวชนชายวัยเดียวทั้งสี่คนนี้ เพื่อขจัดความกังวลใด ๆ ที่กษัตริย์อาจมี

เมื่อพวกเขาเริ่มใช้ในฐานะทาสและมีปฏิสัมพันธ์กับบรรดาแม่และนางสนมของกษัตริย์

ในเชิงสัญลักษณ์ สิ่งนี้เป็นตัวแทนของชนรุ่นสุดท้ายของแอ็ดเวนติสม์ เพราะหลังจากสิ้นไปแล้ว จะไม่มีสายของยูดาห์อีกต่อไป เลขสี่เป็นสัญลักษณ์ของทั่วทั้งโลก และดังนั้นจึงเป็นตัวแทนของชนรุ่นสุดท้ายของเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์ทั่วโลก ผู้ซึ่งยอมรับว่า วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นความสำเร็จตามพระวาระพยากรณ์ของพระเจ้า

เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์เหล่านั้นเป็นหัวข้อแห่งพระวาระแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า เพราะพวกเขาคือบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้เป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน กระนั้น มรดกทางคำพยากรณ์ของพวกเขาเริ่มต้นขึ้นด้วยการกบฏของบรรพบุรุษของพวกเขาในปี 1863 การกบฏครั้งแรกนั้นแทบเป็นไปได้ที่จะสังเกตเห็น เพราะได้ถูกปกคลุมไว้ด้วยธรรมเนียมและจารีตของการกบฏที่ทวีความรุนแรงขึ้นตลอดสี่ชั่วอายุคน แม้จะยากแก่การมองเห็น แต่ก็จำต้องถูกเห็นและยอมรับ ดังเช่นที่ในที่สุดดาเนียลได้กระทำในดาเนียลบทที่เก้า เขาได้กระทำเช่นนั้นโดยการตระหนักถึงความจริงที่อยู่ในพระวาระแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า

การกบฏซึ่งดาเนียลและชายผู้ประเสริฐทั้งสามสืบเชื้อสายมาโดยตรงนั้น คือการที่บิดาของพวกเขาปฏิเสธที่จะดำรงตนแยกออกจากอิทธิพลของคนต่างชาติที่ห้อมล้อมพวกเขาอยู่ ในปี 1863 แอ็ดเวนติสต์แห่งเลาติเซียได้หวนกลับไปสู่วิถีการตามพระคัมภีร์ของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อและคทาออลิก เพื่อคำนวณการปฏิเสธของพวกเขาต่อการที่มิลเลอร์ระบุ “เจ็ดเวลา” แห่งเลวินิตี บทที่ยีสืบห การกบฏนั้นสำหรับดาเนียลและชายผู้ประเสริฐทั้งสาม มีพระเจ้าเฮเซคียาห์ทรงเป็นตัวแทน

กษัตริย์เฮเซคียาห์ได้วิงวอนต่อพระยาห์เวห์มิให้พระองค์ทรงปล่อยให้ตนตาย และคำอธิษฐานของท่านก็ได้รับการตอบ เมื่อพระยาห์เวห์ทรงประทานเวลาแก่ท่านเพิ่มอีก 15 ปี ในการนั้น ท่านจึงได้ให้กำเนิดมนัสเสห์ กษัตริย์องค์หนึ่งซึ่งชั่วร้ายที่สุดองค์หนึ่งของยูดาห์ แต่ก็ก็เป็นกษัตริย์ผู้เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของการพิชิตและการกดขี่เป็นทาสของยูดาห์อย่างต่อเนื่องเป็นเจ็ดชั้น ในปี 1856 พระพยานสัตย์จริงได้เสด็จมาเคาะที่ประตูของแอ็ดเวนติสต์แบบเลาติเซีย แต่พวกเขาเลือกที่จะมีชีวิตอยู่และไม่ยอมตายต่อตัวเอง ภายในปี 1863 พวกเขาได้สร้าง “เยรีโค” ขึ้นใหม่ และได้เริ่มต้นการกบฏที่ทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งในที่สุดได้ขัดขวางไม่ให้พวกเขาตระหนักว่า วันที่ 11 กันยายน 2001 คือจุดเริ่มต้นของการเดินทางสามชั้นของพวกเขาเข้าสู่ความเป็นทาสของบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์

สำหรับกษัตริย์เฮเซคียาห์ ปี 1863 มาถึงเมื่อคำอธิษฐานขอมีชีวิตอยู่ของท่านได้รับการทรงตอบ พระเจ้าประทานหมายสำคัญว่าคำอธิษฐานของท่านได้รับการทรงสดับแล้ว พระเจ้าทรงยืนยันคำอธิษฐานนั้นโดยทรงให้ดวงอาทิตย์เคลื่อน และชาวบาบิโลนก็เห็นพระราชกิจของพระเจ้าในท้องฟ้าสวรรค์ แม้พวกเขาจะไม่รู้ว่าหมายความว่าอย่างไร จากนั้นชาวบาบิโลนจึงมายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อสืบถามเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงมีฤทธานุภาพควบคุมดวงอาทิตย์ แทนที่จะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ กษัตริย์เฮเซคียาห์ แทนที่จะตายต่อตัวเอง กลับทรงเลือกที่จะถวายเกียรติแก่พระวิหารและนครของพระองค์เอง แทนที่จะถวายแด่พระเจ้าผู้ทรงเลือกที่จะวางพระนามของพระองค์ไว้ในพระวิหารและนครนั้น

การกบฏนั้นนำมาซึ่งคำพยากรณ์ว่า บุตรหลานจากสายโลหิตของเขาจะกลายเป็นทาสและชั้นที่ในบาบิโลน บุตรเหล่านั้นคือ ดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซารียาห์ และเป็นตัวแทนของชนรุ่นสุดท้ายฝ่ายจิตวิญญาณของเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์เหล่านั้นที่ยอมรับวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ว่าเป็นจุดหักเหในประวัติศาสตร์ของบรรดาประชาชาติแห่งโลกและของคริสตจักร เมื่อความสว่างที่ทรงประทานเพื่อทดสอบและประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้ถูกประทานขึ้น

ในครั้งนั้นเฮเซคียาห์ประจวบหน้ากจน ใกล้จะสิ้นพระชนม์ และผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บุตรของอามอสเข้ามาเฝ้าท่านและกล่าวแก่ท่านว่า “พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า จงจัดการเรื่องในราชสำนักของท่านให้เรียบร้อย เพราะท่านจะต้องสิ้นชีวิตและจะไม่หาย” แล้วท่านก็ทรงเห็นพระพักตร์เข้าหากำแพง และอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงระลึกเถิดว่า ข้าพระองค์ได้ดำเนินอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและด้วยใจที่บริสุทธิ์ และได้กระทำการที่ดีในสายพระเนตรของพระองค์” และเฮเซคียาห์ทรงกันแสงอย่างยิ่ง และอยู่มาก่อนที่อิสยาห์จะออกไปถึงลานกลาง พระวจนะของพระยาห์เวห์ก็มายังท่านว่า “จงกลับไป และบอกเฮเซคียาห์ เจ้านายแห่งชนชาติของเราว่า พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งดาวิดบรรพบุรุษของเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า เราได้ยื่นคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดูเถิด เราจะรักษาเจ้า ในวันที่สามเจ้าจะขึ้นไปยังพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และเราจะเพิ่มวันเวลาของเจ้าอีกสิบห้าปี และเราจะช่วยเจ้าและนครนี้ให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพราะเห็นแก่เราเอง และเพราะเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา” แล้วอิสยาห์ก็กล่าวว่า “จงนำขนมมเดือก้อนหนึ่งมา” และเขาทั้งหลายก็นำมาวางบนผี และท่านก็หาย และเฮเซคียาห์ตรัสแก่อิสยาห์ว่า “อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่าพระยาห์เวห์จะทรงรักษาข้าพเจ้า และว่าข้าพเจ้าจะขึ้นไปยังพระนิเวศของพระยาห์เวห์ในวันที่สาม?” และอิสยาห์ก็กล่าวว่า “นี่จะเป็นหมายสำคัญจากพระยาห์เวห์แก่ท่านว่า พระยาห์เวห์จะทรงกระทำตามสิ่งที่พระองค์ตรัสไว้ คือเราจะเดินหน้าไปสิบชั้น หรือจะถอยกลับสิบชั้น?” และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า “เป็นเรื่องเล็กน้อยที่เงาจะทอดลงไปสิบชั้น มิใช่เช่นนั้น แต่ขอให้เงาถอยกลับไปสิบชั้น” และอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะก็ร้องทูลต่อพระยาห์เวห์ และพระองค์ทรงทำให้เงาถอยกลับไปสิบชั้น ตามที่มันได้ทอดลงไปบนหน้าปัดนาฬิกาของอาหัส ในเวลานั้น เบโรตักบาลาดันบุตรของบาลาดัน กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ส่งจดหมายและของกำนัลมายังเฮเซคียาห์ เพราะเขาได้ยินว่าเฮเซคียาห์ทรงประจวบ และเฮเซคียาห์ทรงฟังพวกเขา และทรงแสดงคลังสิ่งมีค่าทั้งสิ้นของพระองค์ให้พวกเขาดู ทั้งเงิน ทอง เครื่องเทศ น้ำมันหอมอันประเสริฐ คลังอาวุธทั้งสิ้นของพระองค์ และทุกสิ่งทีพบในพระคลังของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดเลยในพระราชวังของพระองค์หรือในราชอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์ ที่เฮเซคียาห์มิได้ทรงแสดงให้พวกเขาดู แล้วอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะก็มาเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์และกล่าวแก่ท่านว่า “คนเหล่านี้พูดอะไร? และพวกเขาหาท่านจากที่ไหน?” และเฮเซคียาห์ตรัสว่า “พวกเขามาจากแดนไกล คือจากบาบิโลน” และท่านกล่าวว่า “พวกเขาได้เห็นอะไรในพระราชวังของท่าน?” และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า “ทุกสิ่งที่อยู่ในพระราชวังของข้าพเจ้า พวกเขาได้เห็นแล้ว ไม่มีสิ่งใดเลยในบรรดาพระคลังของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้ามิได้แสดงให้พวกเขาดู” และอิสยาห์ก็กล่าวแก่เฮเซคียาห์ว่า “จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์ ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อทุกสิ่งที่อยู่ในพระราชวังของท่าน และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของท่านได้สะสมไว้จนถึงวันนี้ จะถูกขนไปยังบาบิโลน จะไม่เหลือสิ่งใดเลย พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ และบุตรชายบางคนของท่านเอง ผู้ซึ่งจะออกมาจากท่าน ซึ่งท่านจะให้กำเนิดนั้น เขาทั้งหลายจะถูกพาไป และจะเป็นชนที่ในราชสำนักของกษัตริย์แห่งบาบิโลน” แล้วเฮเซคียาห์ตรัสแก่อิสยาห์ว่า “พระวจนะของพระยาห์เวห์ซึ่งท่านได้กล่าวนั้นก็ดีแล้ว” และท่านตรัสว่า “ก็ดีมิใช่หรือ หากสันติภาพและความมั่นคงจะมีอยู่ในวันเวลาของข้าพเจ้า?” ส่วนพระราชกิจอื่น ๆ ของเฮเซคียาห์ และพระกำลังทั้งสิ้นของท่าน และวิธีที่ท่านได้ทรงสร้างสระน้ำและท่อส่งน้ำ และนำน้ำเข้ามาในนคร มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของกษัตริย์แห่งยูดาห์หรือ? และเฮเซคียาห์ก็ล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของท่าน และมนัสเสห์โอรสของท่านก็ขึ้นครองราชย์แทน 2 พงศกษัตริย์ 20:1-21

ข้อถัดไปกล่าวว่า:

มนัสเสห์มีพระชนมายุสิบสองพรรษาเมื่อทรงเริ่มครอบครอง และทรงครอบครองอยู่ในเยรูซาเล็มห้าสิบห้าปี และพระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเฮฟซิบาห์ 2 พงศกษัตริย์ 21:1

ผลลัพธ์จะเป็นเช่นไร หากกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงยอมรับพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
เพียงจัดการบ้านเรือนของพระองค์ให้เรียบร้อยแล้วสิ้นพระชนม์? พระองค์ทรงได้รับเวลาเพิ่มอีกสิบห้าปี
และสามปีต่อมา มนัสเสห์ผู้ชั่วร้ายก็ถือกำเนิดขึ้น จะเกิดอะไรขึ้นในปี 1856
หากลัทธิแอ็ดเวนติสม์ยอมรับการเปลี่ยนผ่านจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาดีเซีย
จัดการบ้านเรือนของตนให้เรียบร้อย และคงไว้ซึ่งความจริงพื้นฐานของวิลเลียม มิลเลอร์โดยมิให้ถูกแตะต้อง?
ข้าพเจ้าคาดว่าเราคงจะไม่มีวันรู้คำตอบของคำถามนั้น แต่สิ่งที่เรารู้ก็คือ
“ดาเนียลตั้งใจแนแนในใจว่าจะไม่ทำให้ตนเป็นมลทินด้วยอาหารสวนของกษัตริย์
หรือด้วยเหล้าองุ่นที่พระองค์ทรงดื่ม”

เราจะดำเนินต่อในดาเนียลบทที่หนึ่ง ในบทความถัดไป